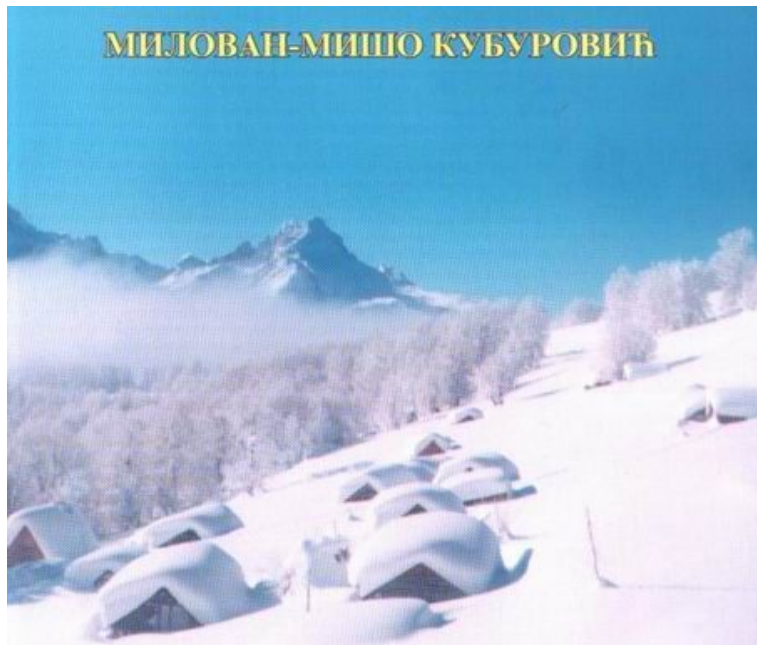


МИЛОВАН-МИШО КУБУРОВИЋ



Између два свијета

КОЛОВИ



Милован Мишо Кубуровић рођен је 1942. године у Присоји код Андријевце.

Поред писања поезије и прозе запажен је и као гуслар. Снимно је више телевизијских емисија и касета. О његовом стваралаштву и животу у Данској, гдје и данас живи, писали су многи листови Србије и Црне Горе: „Илустрована политика“, „Побједа“, „Слобода“, „Темпо“, „Политика“, „Вечерње новости“...

Члан је књижевног клуба „Сјеверац“ који окупља наше раднике-пјеснике на раду у Данској, Шведској и Норвешкој. Објавио је књиге: „Ждрал у магли“ (1992), „Одзив роду“ (1996), „Недоречено вријеме“ (1996), „На очевом прагу“ (2003), „Срцем и умом“ (2005).

Члан је Удружења књижевника Србије и Црне Горе

Библиотека
ПОЕЗИЈА

Рецезент
ЈОВАН ДУЈОВИЋ

Лектор и колектор
ПЕРО ВУЈОТИЋ

Фотографија на корицама
ИЛИЈА МИЈАТОВИЋ

Компјутерска обрада
ГИП „Елвод-принт“

Издавач
КОМОВИ, Андријевица

За издавача
РАТКО ДЕЛЕТИЋ

Штампа
ГИП „Елвод-принт“, Лазаревац

Тираж
500 примерака

МИЛОВАН МИШО КУБУРОВИЋ

ИЗМЕЂУ ДВА СВИЈЕТА

ПОДГОРИЦА
8.04.2005

ДРУГО РАСПЕЋЕ ИСУСОВО

СВЕТАЦ КРВОПИЈА

Ако желиш светац бити,
Свашта можеш урадити:
Уз благослов убијати.
Србе клати, спаљивати,
Ко усташке што су власти
Ти целати!

Правовјерни да се чуде
Зар ђаво анђео буде
Светац који народ коље
Здочин против Божје воље?!

НДХ

Застао ми дах на мапи
Ко је скроји и разјапи
Да је већа?
Зинула ко уста псећа
Као ала:
Доња вилица-Далмација
Две Крајине прогутала
Босна земља у чељусти.
Београд се надвија,
Сипа задах ,тежак густи!

ГЕОГРАФИЈА

I

Тамо гдје културе људске нема
Тамо где се свјетски отпад допрема
И свако зло Србима спрема
Гдје је непознат двадес' први вијек
И гдје за глупост не постоји лијек
Тамо гдје мржња и несрећа клија
Тамо је...иза Проклетија!

II

Тамо откуда
Мутан Дунав кривуда
Тамо одкуда
Чизма свијету чини чуда
Тамо гдје имена немају људи
Гдје се унапријед пресуди
Онима који су православни
Зато што су Исусу равни
Тамо живи ала
Браћа Алана и Вандала!

ПОАВЕТА-ПОБУДАЛИ

У Хрватској презимена
Осамдесет има посто
Од српскијех зор племена
Име наше
Не било им Богом просто!
Јер их силом примораше
Да њихову приме вјеру
А неки се ох, до Бога,
Продадоше за вечеру!
Кајат ће се, али касно
Оставити вјеру стару
Изгубише име часно
Једино се брачном пару
По канону толерише
Ал' из срца се не брише
Касијус Клеј, свјетско име
Све до јуче
Ко се у ринг попе с њиме
Све потуче,
А кад вјеру промијени
Мухамед се назва Али
Слијепац је изгубљени
Поавети-побудали!

ПИТАЊЕ

Прослава: весеље, радост
Педесет година побједи фашизма
А Србе-браћу нажалост
Кољу, и гази иста чизма!

Ово се паралелно догађа
Упорно и поново.
Као из времена-безнађа
Зар друго распеће Исусово?

МИЛОВИЗИЈА ПРИКАЗА

Цетиње
Дан Лучин
Скрнаве светиње
Јусо Мучин
Цар Дукљана
Црна врана Ватикана
Једна овца доаљида
Од синовца стрица Сава
Самотворца геноцида
За племе Васово
Држи слово!
Горди Ловћен да спасава:
Неке страже, усташе
И црвени барјак маше
Некад славни што бијаше!
И проклетник нешто клапи
На разделјак Кривокапи
Коме Црна Гора бива
А"жеља јој неугасива
За слободом"
Док гледамо Шесту флоту
По Невјести, за срамоту!

ЈУГОМАЈКА ОПЕТ НА КОСОВО (ПРИПЈЕВ)

Свиснула је Мајка од жалости
За својијех девет милих сина,
Али у гроб не мирују Кости
Послије више од шесто година

Теже јој је од мемле и мрака
(па се опет Богу молит' мора)
Бјелокапе послије Турака
Под заштитом некаквога КФОР-а.

Порушише гробља, манастире
Осрамоте свете монахиње
Све се српско гони и сатире!
Моли Мајка Бога и заклиње...

Бог јој даде око соколово
И бијела крила од лабуда
Те одлеће на тужно Косово
И виђела невиђена чуда:

Попаљене све српске светиње.
Поче Стара тешко да проклиње:
"Ко то ради или омогући
Наредио Господ Свемогући,
Не мањкало у њиховој кући

Сида, дрога и "демократија"
И ледени камен с Проклетија
Све им црно, а очи бијеле
Из каменог доба да не селе
Гдје је царство љутих људождера
Један другом. ручак и вечера!
Цар Душане и Лазаре свети,
Од туге ћу опет умријети
Срби Вашом земљом још крваре
Продатом за фунте и доларе
По тапији брозомора Тита
Горе него од цар Бајазита!"
И у Босни од истих крвника
На крсту је Српска Република
Стеже срце Југовића Нана
Ко и мајка брата Радована!

" ЈУГО СПАРТАНКЕ "

Виђи врага са седам бињиша
Од гунгуле сред генералштаба
Југомајке Београда. Ниша
Препали се за живот бараба!
Љуто куну на комаде вриште
Уз силину медијског притиска
Одвели им дрипце на ратиште
Из кафића и пунога диска!

"Нијесу их родиле да гину,
С којим правом то радити могу!"
Нека други бране домовину,
А њихови уживају дрогу!

И слободно иду преко "гране"
Девизе су њино сунце жарко,
"Нек Косово Милошеви бране
И јуноша председников Марко!"

Љуто куну Југовића даме
И званичне и јуначке претке
Мјесто да се Шиптарке засраме
Која ставља у машинку метке!
Гине младост-крвцу лију
Домановић каза би за ове:
Спартанке су рађале Спартанце
Тугомајке рађају трутове
И уче их да љубе скутове!

ПРИТИСАК

За збивања на Косову
Забринуте сви извана
Уз Шиптаре и Ругову
Притисак на Слободана!

Терориста све је више
Убијају у по дана,
А кад власт интервенише
Притисак на Слободана!

Врх погаче траже хљеба
Албанију вељу кане,
Косово им хитно треба
После Скадра и Бојане!

И домаће слуге у глас
Шиптарима држе страну
Не бише ли дошли на власт'
Отели је Слободану!

Србомржњом на Србију
По програму од тирјана
Гине младост-крвцу лију
Притисак на Слободана!

ИМА ЈЕДАН ШЕФ РЕЖИМА

Има! Има!
Именован-тамо он
Шампион!
Побједничког духа,лика
Клониран за предсједника
Прањем новца
Као она овца
Доли!
Псује попут кочијаша
Мрчогора слуша наша
Наплаћује душевне боли!
И пријети
У новине ко помене
Да ће редом све да бије
Народ црни на дијети
Побједничке коалиције!

ЕПИЛОГА НЕМА

Евроатланска демократија
Сишла на Косово
Са Проклетија

Хиљаду пута топло-хладно
Хиљаду пута исту причу
Хиљадугодишње нас поричу
А промовишу жалосно и јадно!

Ледене маске профитера
Бјелосвјетска ала
Нијесмо за њих мјера
Огољелог идеала!

Па нас хорде и кохорде
Заредом узаман хараше.
Колико још немани вани
И гамади у згради
Да пије крви наше?

НЕСРЕЋНИ КИНГ РОДНИ

Родни Афроамериканац
Скрупчан сред плочника
Повремено се трза
Немилосрдно тучен
Од пет чувара реда!
Сва Црна и омрчена Америка
И остатак свијета гледа
И броје:
Педесет шест удараца
За прекорачење брзине
Због баје!
У главу, леђа, плућа!
И гле чуда:
За прекршиоце у судској изреци
Након 14 мјесеци
Ослобађајућа
Пресуда!
И провали:
Одговор глади
Смрти новорођенчади
Сиде
Ужас памћења који види
У утроби брода
Роба што се од Африке тумба
Да се на тржишту прода
Ланци звече од Колумба!

Бијела кућа "дивљање руље"
Пресијче свим средствима
Да се зна
Ко су и што су!
Приреди Црнцима:
Пакао у Лос Анђелесу
Сан Франциску. Лас Вегасу!
Дружину моја,
Црна образа у бијела соја!
Бушови специјалци "раде":
Мртвих на десетине,
Повређених на хиљаде!
Ухапшених без броја
Читави градови-прерија
Врти се филм каубоја,
Демократа-мизерија!

РАНЕ БЕЗ ПРЕБОЛА

(Русија, 5.10.1993.)

I

Бјели дом-Рајстог деведесет треће.
Први тајно без опаљеног метка
Други-уз камере артиљерија меће
Жртве:комуниста истог поретка!

Сва војна сила Јељцинова:Ура!
На народ који парламент спасава
Ево, Клинтон над Москвом дежура,
Јутрос гробни мир па леже да спава!

II

Ликуј фашисти врх несреће наше
По терену-у метрополама
А УН хитно изгласаше
Санкције се продужују нама!
Све док усташка доврши кама
Остатак Срба Баније и Лике,
Ако Лијепа не могне сама
Имаће за помоћ и плаве војнике!
Црна историја, црни понављачи
Са Запада као од Стамбола
Царе Лазо, твоја круна зрачи
Ране наше-ране без пребола!

ИЗБОРИ У РУСИЈИ

За парламент гласамо
Након бомбардовања Думе
Бумеранг само
Тако уме!

С десна и лијева
Пробудила се руска душа
Стара Русија из Кијева!
Да опомене
На ароганције, увреде крпуша
Злораде мијене!
За честитке је рано
Нећу!
Рађе слушајмо како вриште
Клевући:
Не дајте!
Зауоставите чудовиште!
Антифашистичку коалицију оснивајте
Ради свеопштег мира!
Дође ли опет до трона
Петокрака Владимира
Шта ће нам благо Токија и Бона?
Хеј, осјећате ли црвени атоми
Увелико зраце!
Врховник Запада кокодаче
У коми!

РУСИЈО

Русијо
Роднаја
Древна
Галаксијо
Душевна
Историјо отворених врата
Народа
Вандала
Вјера
Између Урала
И Каспијског језера
Па преко Карпата ...
Русијо
Сунце си луталицу
Савила по завичајни кров
За пјесму-птицу
За неизлечиву љубов!

ШТА РЕЋИ КАД СВЕ ЗНАТЕ

Ко нам долази и шта бива
На све канале и френквенце
Сријечу Месића, Амере, Њемце
Демократе без алтернативе!

Стручњаке за законе, изборе
Приватизацију Црне Горе
Тунел Созину, мост на Вериге
За судство, банке, школе и књиге
Да нас тржишно осоколе
Оспособе за сиду, дрогу
Од Црнајке направе базу
И ту остану колико могу
Пилећи нам по образу!

Шта се каже за Апаше
Довољно знамо за ове наше
И без пута заобилазна
Довољна су народу казна
И да се тунел не пробије
Ал' како из њихове робије?
Купиће и њега у бесцење
Ко гранд хотеле, плаже-бање
То је за њих пробијање!

Сваком је јасно више-мање
Из којих раде то побуда

То и других триста чуда
Док је спонзора и ментора
Исконских наших "добротвора"
Од којих нам се крв леди!
Шта рећи, шта вриједи?
За нове госте, шта да се рече
Ево их на ТВ свако вече
На канале, за програме
На спотове и рекламе
Средили Ирак и Садама
И обје Крајине нема
Па око Косова чете Ареса
И шпијунирају са небеса
А на земљи још и горе
Шаљу лажне верификаторе
С терористима руку под руку
Па достављају ономе Куку
И анимирају хијену Солану
За НАТО бомбе Слободану!

ЗЛО И ГОРЕ ДА ЗАЈЕДНО ЗБОРЕ

О, Европо, стара Дамо,
Нажалост се добро знамо
У комфору дан и преспава
А ми заточеници на Балкану
На коцу нам се
Сушила глава!

О, стара Дамо, бећарушо,
Крвопијо наша и бездушо
За генерације млађе, старе
Да за твоје интересе
Ратове воде
И крваре!

О, једна ти се вјера
Са: дивиде ет импера!
Твој је отац Макијавели
Пролива, сио крв и сузе,
А црн образ
Не бијели!

О, црна Дамо, подла клицо
Судбино наша и убицо,
Густа ноћи, црна свеско.
Стасавала за прашину,
Ни за царство
Још небеско!

О, Југо, Југо, наша туго,
У теби мир уживасмо дуго
Постаде нам куга и поруга
По навици
Туђинских
Слуга!

О, Југо, куго и поруго
Сањали те наши дуго
Најбољи синови кроз вијекове
Раскидали свом народу
Тешке ланце
И окове!

О, Југо, мајко досањана,
Након борби и мегдана
Олтару наш поднебесни,
Била си нам у молитви.
Била си нам
И у пјесми!

Отацбино Јужних Словена,
Након 13 вјекова створена
Од Ђевђелије до Триглава
Између Дунава
И Јадрана
Плава!

Отацбино Словена Јужних,
Остадоше ти неки дужни
Којима си дала највише

Они те јавно ископаше
И крв
Попише!

Југославијо, црн им вијек био,
Ко те опљачка, тај те разбио!
Прву, Другу и ову Трећу
Па се хвале
Срам их било,
Имена,нећу!

Ој, Србијо, под кам змијо,
Ниси цела, ну три дела!
По тестаменту Јошка - Јоже
Обвршише домаће гриње
Уз бјелосвјетске
Велможе!

О, Црнујко -Српска Спарто,
Мафијаш се тобом карто
Сав у марке, евре, срми
Да не тебе демократи
Расклопи небо
И загрми!

О, Мрчагоро, срамото наша,
Ко ти све паде пред ноге усташа?
Одпоче сезону извињавања?
Водећа екипа код Стипице Стипа
Трања
По трања!

Пред гробаром Југе - покором
Лијепа рече, није са Црном Гором
Никад ратовала!
Нико да му одговори:
А резеристи наши
У Лори?

О, Црнојко, мученице,
Ко шах батали због шаховнице
Да вербално усташе прогони
Са Превлаке
Да им је
Поклони?

Црнојко, мораш од дна ниже!
Када је јавно пљује па лиже
Политика и политичари!
"А са Србијом неће никада
Чак и кад би Махатма Ганди
Тамо влада!"

СРБИНЕ БРАТЕ

СРБИНЕ БРАТЕ

Да л' не можеш, или нећеш
Или не знаш куда крећеш,
Или нешто друго грђе,
Или су ти вође рђе.

Ил' проклетство од давнина,
Ил' још немаш правог сина
Који може и умије
Да сачува што добије
Након веље погибије.

У крвима и мукама
Ил' још Јосип међу нама;
Или ти је мијесто гдје си
Или зрио још нијеси.

У двадесет први вијек
Још за себе тражиш лијека?
Ако ти је мило, Нека
Тако би те за лелека!

ПОСЛИЈЕ МОЈКОВАЧКЕ БИТКЕ

Престала топовска рика
У Мојковачке горе
Снијег покрио хиљаде ратника
Који се више не боре

Стиже један. Одмакле доби
Сав у ранама које не броји
Швапски му метак срце проби
Промрзао, пред кућом стоји.

Не тражи воде, ни хлеба,
Нити ране да му превију
Једина му жеља, потреба
Да види унука - Илију!

Кад зачу дједов глас
Петогодишње унуче
Из кровинаре за час
Дједу скочи у наручије

На крв дијете не гледа
Па ручицама око врата
За кратко, па пут ђеда:
"Кад ће ми доћи тата?"

Ђеду застаде ријеч!
Испружи здраву руку:
"Тамо је, надо моја,
На Мојковцу, још се туку
На вјечној стражи бије боја!"

ЖИВЈЕЋЕ МОЈ НАРОД

Четири - пет милиона
Ван матице широм свијета
А Матица васиона
Врх планета!

Катастрофа нека може
Трефит свијет не дај Боже
Србин имун на несреће
Преживјеће! Преживјеће

ИСТИНА

Са Јадрана јужног мора
Тамо гдје је Црна Гора
Земља Срба и Словена

Босна мила, православна
Двије Крајине наше fine
И кршне нам Херцеговине
Дивни момци и дјевојке
За игре и славопојке!

Има Срба много више
И ако им замислише
Све најгоре:
Каме, јаме и поноре
Да се турче, католиче
И имена се одричем
На земаљској су планети
Као Исус разапети
Који гледа са висина
У миру за Божијег Сина
Умиру славно
Живе трајно!

ПРЕЗИМЕ

Презиме је тешка обавеза
Бранити се тога бремена
Нит га можеш носит, нит оставит,
Поносиш се, ал' ти не признају,
Све ти више муке и невоље
На рамена сопствена падају
Али, трпи, мој вољени брате,
И презиме чувај довијека
Презиме је легитим човјеку
Ка валове што носи ријека!

ВАПАЈ ИЗ ГРОБА

Кажу црна својта није
Свако своју чашу пије

Наш Радојко, сва радости
Мирно леже наше кости
Узданице наша права
Нек је здраво твоја глава
И сви твоји здрави, живи
А нек плате они криви!

Заклињем те ради среће
Осим наше добре дјеце
Немој да нас ко посјети
Поготову зла вјештица
Рода, дома злослутница
Савремена остав доба
Што даље од нашег гроба!

Буцко, Буцко наш унуче,
Држимо те у наручје
Рајко, Рајко сунце жарко!

ГРЕШНИК

Све су цркве задужбине
Николине, Петра, Марка
Узалуд ти грађевине
Кад се тебе стиди мајка

Ко се прстом показује
Тешко ли је, не дај Боже
Коме Господ не помаже!

Узалуд су задужбине
И опроштај тражит Богу
Грешницима од судбине
Свеци неће да помогну!

ЦРНИНА

Црногорци - они стари
Црну траку око капе
И њихови господари
За Косовом жале, вапе!

Око главе црни вео
Црни гласи. црне мисли
Косово су, Бог их клео,
Азијати сво притисли

Црне тачке, црних снова
Не скида се с капе њине
И послје шест вјекова
На Косову Србин гине

Црнина никад гора
Гдје су капе, главе гдје су?
Црна Гора - Мрчогора
Продаје се кечеу, фесу!

БЕЗРЗНИЦИ

Гледам јаде
Криво ми што видим
То што раде
А ја се стидим

Наши су
Гром их убио
Ал' их нико
Васпитати није успио

Све што причају и раде
Досаде
Понеко их похвали
Чак и воли
Докони
Поједини, мали
Што су као они
Тако им је лијепа
Потка и основа
Од главе до епа
Од муке би опсова!

Образ им спуштен
На дну леђа
Ко је поштен
То их вријеђа

Кад знаш какви су
И који су
Бијежи, твоји нијесу
Макар сисали исту сису!

ЗАШТО

Под тућим небом
Тражимо срећу
Чекамо славље
Губимо дане
И здравље

Ђорсокацима
Бацамо своје окрајке
Правимо тамо дворце
Ко некад из бајке

Кажемо:
Овдје нас рђа бије
Што и код нас овако није
Пунимо свачим главу
Хулимо своју вјеру праву
Зашто?

СВЈЕТЛОСТ

Сунцу Мјесец није брат
Има друге оријентире
Ни с топлином мијењат'

Свијетлост му је за вампире!

Крст - симбол Божијег народа
Ко се њему приклони
Искушењем слобода
Стиче се рај поклони!

ПОРУКА ЈЕ ЗАГОНЕТНА

ЗАГОНЕТКА

Зашто очи заплачу саме?
Не знам, ал' суза полети
Да ли за то што се себе сраме
Или ми се прошлост свети?

Није живот оно што мислимо
Загонетка јесте непозната!
Корак-гријех ако је он мимо
Свијета, макар и од злата!

Данас је дан какав је и био
Не бих сваки такав пожелио
Сунчан или кишан из облака
Од црна зла свима кука мајка.

ПОРУКА

Зној мирише шире ми се плућа
Зној се лије док се троши снага
Без зноја је срећа немогућа
Знојите се, децо моја драга;

Оставите наговоре густе
И све друге док су косе пусте
Сви мириси на једну су страну
А зној врели наличи тамјану!

СТОГОДИШЊИЦА (20.02.2002)

Сваки пјесник када пише,
Пише, брише и уздише.
Њему свашта на ум пане
Настави па застане,
Прошета до свемира
Нема мира.
Датум овај данас што је
Чудне ли се бројке броје.
Кад следећа буду иста
С почетка и од зада,
Колико ће се десит јада.

Милијарде људства жива
Земаљском се куглом креће
Сви и данас који бива
Нико тада жив бит неће

На први час, изгледа нам,
Није тачно, немогуће,
Види датум, прорачунај.
Збогом, збогом сунце вруће!
(21.12.2112)

СЈУТРА

Дан који је био јуче
Тај се више не понови
Нек о њему дјеца уче
О сутрашњем дану снови

Никад данас као јуче
Оно јуче како бјеше?
Узалуд ће да одлуче
Да нас неке наде тјеше

Као знамо што је сјутра
Сјутра рађа нова јутра
Али што ће јутро родит
Ох. тешко је то погодит!
Мораш спреман дочекати
Од сјутра ти све зависи
Ваља ти се доказати
Ко си, што си и чији си!

САМОЋА

О самоћо, туго преголема,
О самоћо, вијештице нема,
О самоћо, убицо подмукла,
О самоћо, громови те тукли,
О самоћо, најгора тамнице,
О самоћо, за живот гробнице!

НАДА

Дан је ноћ свјетлост помрчине
Нема дана док зора не свине
То је смијена сунца и мјесеца
Родитељи и њихова дјеца
Паметан се бори за будуће
Свакоме су своје наде вруће!

ОПРЕЗ

Орао цар пернатого живља
Гнијездо му негдје у висине
Ту му орлић расте док подивља
Сам узлети, под небеса вине

Ако нико, оно муња с неба
Живо биће свему нек се нада
Ни за шта се зарећи не треба
Најгоре је кад нађе ненада!

Смртни смо сви, то је записано
У животу и срећу и муку
Није право умрјети рано
Најгоре је на се дићи руку!

Човјекова смрт је релативна
Док год ствара и љубав проводи
Срећа су му та дјечица дивна
Ренесанса себи и природи!

АЛИ

Давно су рекли наши стари
Али цури срећу квари
Није али проблем мали
Многи су се спотицали
Кад им ријеч та не фали
У животу и у раду
На конкурс за награду
На тебе су рачунали
Па због али одустали.
С оно али се не шали!

БЕЗ ПОВРАТКА

Умире се постепено
Умире се и на рате
Више пута бечувено
И одједном мио брате

Постоји ли та граница
Два свијета што дијели
Или смо сви незналица
Па нам треба штап бијели?

Луди млади, мудри стари
Жалимо се младост кратка
Први како стоје ствари
Други на пут без повратка!

ВРЕМЕНА И ОБИЧАЈИ

Смрти више - тужбалица мање
Гласови се лелекача тање
У граду су умукнули давно
И у селу - није популарно!

Мала жалост гдје нема лелека
Тужбалица поче издалека
Па набраја мртва, или жива
И по срцу посјече одива

Било дому или роду своме
Сузу врелу измами многоме
Смрт не може никог да размине
Ал' данашња равнодушност брине!

РАДОСТ И ЖАЛОСТ

Радост - бројна породица
Радна, вриједна
И пријатељ - узданица
Чаша медна!

Жалост - жално родитељу
Жив што си му
Унучета нема - жељу
Зими зиму!

ТЕШКО ОНОМ

Тешко оном
Ко за род не мари
Туђ му је дом
Хладно да попари!

Тешко сурету
Коме жена суди
И још у кревету
Са њом други људи!

Тешко опет
Ко нема образа
Или му памет
Прерано отказа!

Тешко сваком
Ко искрена брата
Не допушта кући
На своја врата

Већ га сматра
Себи за крвника
А крвника
За свог савјетника!

НЕСРЕЋНИК

Многи цвијеће по планини браше
Па ораше и семе сијаше
Али сјеме свакоме не ниче
И о њему ућуташе приче

Неко тамо случајно наврати
Ал' цвијеће и за друге плати
Као кљусе кад у гувну врше
Несрећници сви тако заврше.

ПОЕТА

То је онај што има дара
Али никада у џепу пара
Као такав се случајно роди
Народу пјесме изнаводи
Стихова се и у сну сјети
Не можеш га наћ' код куће
Одсутан тражи надахнуће
Слаб на жене и малигане
Но, који је човјек без мане?
Под зарок умријеће рано
Жали Боже,неоправдано.

ЖИВИМ КАДА САЊАМ

ДВА ЦВИЈЕТА

(унуци Јулији)

Кућу нам је окитила
Једна мала слика нова
Као цвијет њежна мила
Добродошла нам принова!

Наша кућа мирисаће
Невен душом од дјетета
Ако Бог да јоргован ће
Придати се другог љета!

Два цвијета та прекрасна
Осталима да пркосе
Ал' је љутња безопасна
Само срећу нам доносе!

Нијесу се рађали цабе
Краљ Соломон - краљица од Сабе!

ИЗБОР

Меркао сам цуре двије
Љепоте им било није.
Љепоте им било није.
Мед с усана да ми пије.

То је било по раније
Али оне оба двије
Ил не хтеше, ил не смијеше
Наводно да погријеше

Сретнемо се али касно
И све ми је било јасно
Ал' не рекох ништа гласно

Свако нађе своју срећу
Ја за себе - понајвећу.

ДВИЈЕ СТРИЈЕЛЕ ОД АМОРА

По други пут се заљуби
Изгубљених пола зуби

Убрзо ми штап треба
И без коре јести хљеба

Као кад си била млада
Потајно се добру надах
Али искрен морам бити
Страх ме било остарити

Дјеца своју срећу свила
Ти и даље срцу мила
Унучад се код нас сјате
Љубав нашу обогате

"НА СТАРОМ БУНАРУ"

Сјећаћу се док је мене
Пјесме Сима и Магдалене
Невесело њино цвијеће
Процвјетати никад неће
За њих ипак цвјетало је
Туђе воле као своје
"Цвијеће браће и сестара
То је наше није туђе!"
Пјесма која срце пара
И под кожу језа уђе.

Радосни смо вашој срећи
Са њоме смо и ми већи
Пјесму наших срца, душа
Само може смрт претећи!

Неуморни, мирни живну
Ко две дуње на ормару
Запјеваше пјесму дивну
"На старом бунару"
(Подгорица, 13.02.1992)

ПЈЕСМО МОЈА

Пишем, читам, запјевам,
Дружимо се, нијесам сам
Некад планем сабљом манем,
Некад српом руковат жањем

Искушења сваког дана
Да ли жито, или рана
Не знам шта ће да се деси
Ни ти, ако друга јеси!
Од ратова, од метежа
За пјесника ћутња тежа!

РАСТАНАК

Кад у вјечност тамо крену
У груди ми страшно пуче
Помислио сам у трену
Никад више као јуче!

Име твоје спомињат ћу
С поштовањем и уздахом
У глави се слике врћу
Ја их гледам, ал с' страхом.

Ко на филму ми прохуја
Да у ове задње дане
Само мајка - под кам гуја
Без иједне своје мане!

ИДИЛА

У опанке ја лагане
Сеоскијем путем блато
Гаће кратке умазане
Ништа зато!
Газим травом, на крш верем
Оран за игру, пој
Кидам грану, цвијет берем
Читав свијет бјеше мој!

Живот - извор бистра вода
Растао сам ко цар мали
Гдје сам насто' и прохода
Завичајним рајем звали

Далеко од туђег града
Гдје је темпо и кампања
Живот који по некада
Живим само када сањам!

С ПРОЉЕЋА

Прошетај се, сине мио,
Рудом брду, томе вису
Је ли снијег окопнио
На планину нашу Лису?

Пролиста ли понајвише
Уз висове уз зуњаке?
Да л' сметови порушише
Стражаричке боровњаке?

Мораћемо, ако Бог да,
Поћ на Лису пре издига
Да видимо је ли можда
Кров с колибе вјетар дига

Да се стари топ појачи
Мало дрва обретемо
Нову љесу због дивљачи
Утврдимо, саплетемо

БЕКРИЈА

Некад сам волио ја
Талијански град Бари
Цуре, вино и Векија
А сада сам само стари!

У сјећању душа млада
На тренутак ограши ме
И из неког другог града
Гдје бекрија моје име

И живим од успомена
Бог зна, неки живот није
Тешко ми је без имена
Лијепога, без бекрије!

ВОЛИМ

Стих ћу добар премјерити златом
Строфу дивну наградит каматом
А тек пјесму чобанску с планине
Да ме жеља од младости мине,

Најљепше су тајне успомене
Кад се момци дјевојкама жене
Кад добију првјенца дјечака
И загрме пуцњи врх бадњака!

ДЈЕЦО МОЈА

Слушајте ме, дјецо, док сам жива
Залуд ће те мртву ме дозиват
И од мене тражит опроштаје
После смрти свак би да се каје

Ја вам зато ово и говорим
Ја би, дјецо, с вама да се зорим
Када сјутра умрем да пјевате
Сву доброту моју да признате

Родила вас мајка, васпитала
Пуна срца вјечни сан заспала
За добром се пјева, за злом плаче
Тешко дому на ком гавран гаче.

МУЧИШ МЕ

Звездано ти око сија
Мучиш ме нападно
Ако не могу твој бити - ја
Звездано је небо хладно

Очи чарне, чудесне
Одају жељу, вежу душе
Усне румено пријесне
Тијелу жмарце просуше

Прођи, ил' жељу ријеши
Младост за младост пати
Дивна и када гријеши
Проћи ће и да се не врати!

Цвијеће је знак за жене
Док се бере снова ниче
А једнога дана свене
Кад га рука не дотиче!

ЗАПИСИ ИЗ ДУШЕ

Четири су деценије, скоро, протекле откако се Милован Мишо Кубуровић запутио у, како би се обичио рекло, бијели свијет. За понеког и није био баш

такав, али за Миша Михајловог из питоме васојевићке Присоје, јесте.

А ти како изгледа његово аутентично сјећање на дане када му је једини пртљаг било време живих завичајних успомена, које никад није могао да заборави - превасходно вјековни српски завјет образ и част на првом мјесту. а потом друге врсте среће

....

За протекла четири десетљећа, пошто је проборадио у многим европским градовима, а највећима данском Копенхагену, с носталгијом или без ње, сада своди свој животни рачун.

Гдје је био и како је и колико успио.

А успио је богу, хвала Богу, веома.

Са вјером му и вјечном сапутницом Милојком, створиће шесторо потомака: Радоје, Радун, Радивоје, Радош, Милосав и Магдалена и исто толико књига: Ждрал у мигли, Одзив роду, Недоречено вријеме, На очевом прагу, Границом два свијета...

Дијете - књига, дијете књига...има симболике и те какве.

Значајна је симболика и у колебању око наслова ове последње, (Живим кад сањам, или Границом два

свијета, а можда: Записи из душе...) коју ми је донио да погледам, и да му што мудро кажем, ма богме, то је сувишно!

Но, некако се уобичајено - као рецензенти су свезнадари, а да је Кубуровић и њему слични, изворни пјесници слушао такве или још горе, не дај боже професоре о томе како се пише поезија и остало, не би се вјероватно лаћали пера.

Овако. из душе је испало, одмотала се нит, онако како је срце у далеким туђимама, пулсирало, као да је

на прелијепој планини Лиси и околним Комовима и Бјеласицама...

Иако има четири поглавља, по мени, на прво мјесто би дошло последње четврто, (Југомајка опет

на Косово, Презимена у Хрватској. Русија, Избори у Русији, Демократ - мизерија, Епипоги нема има један шеф режима) па онда редом она предходна три. или како му се свиди.

Осталом. понешто сам Обилјежио, па како му драго.

Иначе, из ранијих књига. за поштовање ауторова епска поезија из "Одазива роду" и прозни записи - анегдоте и приче из "На очевом прагу" братс-

ки - Сијено Милово и она о Марији Гаљовој (чијег сина

Мила, којег сам као дописник вечерњих листова

описао у једном београдском фељтону. не би било ни у онаквој љепоти, да су се италијански војници усудили да занемаре мирисе, којима се његова будућа мајка Марија била зиштитила кад су јурили да је стигну и силују - - - ако га већ није била родила) које могу да служе за примјер како се спасава људски и женски српски образ у племену Висовоме.

На Божић, 2005.

Јован Дујовић

САДРЖАЈ

ДРУГО РАСПЕЋЕ ИСУСОВО

Светац крвопија
НДХ-а
Географија
Поавета- побудали
Питање
Миловизија приказа
Југомајка опет на Косово (припјев)
"Југо спартанке"
Притисак
Има један шеф режима
Епилога нема
Несрећни кинг родни
Ране без пребола
Избори у русији
Русијо
Шта рећи кад све знате
Зло и горе да заједно зборе

СРБИНЕ БРАТЕ

Србине брате
Послије мојковачке битке
Живјеће мој народ

Истина
Презиме
Вапај из гроба
Грешник
Црнина
Безрзници
Зашто
Свјетлост

ПОРУКА ЈЕ ЗАГОНЕТНА

Загонетка
Порука
Стогодишњица
Сјутра
Самоћа
Нада
Опрез
Али
Без повратка
Времена и обичаји
Радост и жалост
Тешко оном
Несрећник
Поета

ЖИВИМ КАДА САЊАМ

Два цвијета (унуци Јулији)

Избор

Двије стреле амора

"На старом бунару"

Пјесмо моја

Растанак

Идила

С прољећа

Бекрија

Волим

Дјецо моја

Мучиш ме

Записи из душе

ЦИП - Каталогизација у публикацији
Централна народна библиотека Црне Горе

821.163.4-1

КУБУРОВИЋ, Милован
Између два свијета / Милован Мишо
Кубуровић.

- Андријевица : Комови, 2005 (Лазаревац :
Елвод-принт). - 81 стр. ; 20 цм. -
(Библиотека Поезија / Комови,
Андријевица)

Тираж 500.

СОВ188.СС-10 9064720